

Varování: Fotbal může být nebezpečný!

„Já se divím, co ty kopálisti v tom viděj za undrholt.“ Karel Poláček- Muži v ofsajdu

Kopaná je celosvětově oblíbený sport, také údajně náš národní sport, ale to je téma k diskuzi. Značné množství lidí totiž nemiluje žádný sport a nějaké výsledky soutěží či rekordy jim mohou být ukradené. Občas se strhne MS ve fotbale při kterém dochází k infarktům, úrazům a někdy vypukne i válka.

HISTORIE

Fotbal se hraje od nepaměti, dříve byl mnohem surovější, často se hrálo i s hlavami mrtvých nepřátel, dnešní prkotiny jako zlámané nohy, pokousání, otřesy mozku atd. jsou už jen slabým odvarem heroických dob, tak jako válečné pokřiky fanoušků a pouliční bitvy, válka kvůli fotbalu dnes už propuká jen sporadicky.

PRAVIDLA

Pravidla kopané jsou velmi jednoduchá. Stanovují počet hráčů, určují, že se hraje s míčem předepsané velikosti, do míče že se kope a nehraje se rukou (povolení má pouze Maradona). Také se předpokládá, že se hraje proti brance soupeře s cílem vsítit branku (soupeři). Možná právě proto hráči dávají občas góly do vlastní branky, hrají rukou, místo do míče kopou do protihráčů atd. Snad to způsobuje právě ta jednoduchost pravidel, někdy snad hraje roli i mdlá inteligence některých hráčů. Ostatně jak známo, většina pravidel je stanovena proto, aby se nedodržovala.

ROZHODČÍ

Je snad nejdůležitějším člověkem na hřišti. Na něm a pouze na něm záleží, zda vyhraje mužstvo A nebo mužstvo B. Jeho prvotním úkolem je dohlížet na striktní dodržování pravidel, což často činí bez problémů. Publikum však musí chápat, že je to taky jen člověk, který má své chyby. Jestliže je rozhodčí spravedlivě přísný a striktně se řídí pravidly, upadá u publika do veliké nemilosti a z tohoto důvodu je občas zmlácen rozezlenými diváky, kteří si jeho objektivitu vyložili jako zásah proti milovanému klubu. Jestli není spravedlivý, tak si také neposlouží. Je to věru řehole být takovým rozhodčím, zkrátka ať dělá, co dělá, nezavděčí se. V zahraničí se objevují zprávy, že někteří rozhodčí jsou úplatní a ovlivňují zápasy za úplatky. Fuj! To se u nás nestává a ani stát nemůže.

HRÁČ

Aby se člověk stal (zdůrazněme slavným) fotbalistou, musí mít talent. Talent však sám o sobě nestačí, chce to hodně tréninkové dřiny, obětování a odříkání, a pak to takový fotbalista dotáhne daleko. Dotáhl-li to daleko, bývá to pak často příčinou jeho pádu, stane se primadonou, zkazí ho peníze, začne si vymýšlet a klást nadměrné požadavky, cítí se být nepostradatelným a vůbec. Jeho pád pak bývá daleko rychlejší než cesta na vrchol. Někteří fotbalisté se musejí k popularitě doslova prokousat, například Suárez.

Na druhou stranu to nemá fotbalista jednoduché. Daří-li se jemu i jeho klubu, bývá veleben a vynášen do nebes. Běda však, přestane-li se mu dařit. To mu už nepomůže ani svěcená voda, je mu spíláno a je to zpravidla jeho konec, což je průšvih, protože zpravidla kromě kopání nic jiného neumí a nyní stojí před otázkou, co dál.

FOTBALOVÝ KLUB

Fotbalovým klubem se nazývá určitá forma společenství zvláštních individuí typu Lionela Messiho, kteří neustále do něčeho kopají, hlavičkují, užívají nůžky nebo se nacházejí s Karlem Poláčkem v ofsajdu. Jejich zvláštním znamením jsou též nagelované vlasy, Luis Vittuon košile, Luis Vittuon kalhoty, Luis Vittuon ponožky, Luis Vittuon trenýrky, luxusní automobily a modelky po jejich vytrénovaných bocích. Mezi sebou se většinou zdraví poněkud zvláštním pozdravem: *to nebyl aut, debile!*

Proniknout do jejich zvláštního světa je pro ostatní smrtelníky dost složité, jelikož z nohou téměř nesundávají zvláštní obutí s ostrými hroty. To patrně používají k sebeobraně a nechávají si ho šít na míru ve speciálních krejčovských dílnách, které se nacházejí jen ve městech Nike, Adidas a Puma na jihovýchodě Moravstánu. Členové fotbalových klubů mají jen jediného boha a tím je Tomáš Řepka.

Nejstarším fotbalovým klubem na světě je TJ Baník Vysoká Pec o jehož prvenství se dlouhá léta jen spekulovalo. Spekulace ustaly až po té, co Chuck Norris řekl, že tomu tak je.

TRENÉR

Trenérem se může stát každý, neboť fotbalu u nás rozumí každý a posloucháme-li řeči lidí u piva, téměř každý by to uměl dělat lépe. S trenérem je to jako s hráčem, daří-li se klubu, dobře a výtečně, nedaří-li se, je s ním zatočeno a je s ním amen. Jsou však i takoví trenéři, kteří mistrně umí zdůvodnit jakkoliv drtivou porážku svého mužstva. Nejčastější výmluvy jsou: stranický, neobjektivní, podplacený rozhodčí, hrbolatý a tudíž nezpůsobilý trávník, psychická nálada mužstva způsobená (libovolně doplnit), málo trénované (nemoci) nebo přetrénované (příliš mnoho těžkých zápasů) mužstvo atd. atd.

ČINOVNÍK

Rovněž pro klub nepostradatelný. Činovník se za klub bere, umí sehnat peníze na činnost, to je veledůležité. Všem rozumí, všude byl a všechno ví nejlíp. Ví kdy, kde a komu je třeba dobře podložit žádost (lidově všimné) a spoustu dalších užitečných věcí. Činovníka nemůže dělat kdokoliv, musí to být člověk se styky a známostmi, širokých loktů a svědomí.

ORGÁN

Kde by byl český fotbal bez FAČR, kde by byl evropský fotbal bez FIFA, kde by byl světový fotbal bez FIFA! Tyto organizace dohlíží na všeobecný rozvoj kopané, a na důležité posty samozřejmě směřují ti nejlepší z nejlepších funkcionářů, např. Miroslav Pelta či Sepp

Blatter. Úplně nejvyšším funkcionářem je neomylný, všemi uctíváný a všemi obávaný
Fotbalový pavouk, staleté monstrum s deseti nohama.

FANOUŠEK

Je nezbytný atribut fotbalu, bez fanouška by to nebylo ono. Fanoušek je buď normální nebo blb. Normální fanda chodí na zápasy, povzbuzuje svoje mužstvo nebo vyjadřuje nespokojenost se slabým výkonem, dokáže ocenit i výborný výkon protivníka. Naproti tomu fanoušek blb, to je jiná kapitola. O fotbal mu jde až v poslední řadě, v první řadě se jde na zápas ožrat, porvat, něco rozmlátit, někoho zkopat, urvat sedačku, něco podpálit apod. Fanoušky blby mají rády pouze České dráhy, které jim vypravují zvláštní vlaky, aby měli co rozbít cestou na fotbal a z fotbalu. Fanoušky blby pak nemá ráda veřejnost a policie.

ZÁVĚR

Fotbal je hra jako každá jiná a měl by sloužit jedněm k protažení těla a druhým k potěše z pohledu na pěknou hru. Ale jako všude v životě je to jinak, ale konců to jsou věci, které činí život pěkným, rozmanitým a zajímavým.

Pouliční fotbal v Londýně okolo roku 1300, na dobové černobílé fotografii, (barevný film ještě nebyl vynalezen).

Učitelka na ZŠ v Praze se ptá, komu žáci fandí ve fotbale.
Všechny dětí, že Spartě... "přece jsme Pražáci!"
Jen Pepík, že Baníku.
"Proč Baníku, když jsi z Prahy?" ptá se učitelka.
"Moje máma je z Ostravy, tatka se jí přizpůsobil a já jsem se přizpůsobil rodičům.
Všichni fandíme Baníku." říká Pepík.
Pražská učitelka nechápe a našťavaně se ptá :
"Proč se opakuješ po rodičích? Kdyby tvoje máma byla šlapka a otec dement, co bys dělal?"
"Nooo, tak to bych fandil Spartě :-)"
logicky na to Pepík.

Výchova fanoušků na základní škole.